

ה"ת 30675/03/22 - פלאח עדאוי, מנאל היב, אילהאם עדאוי, סאלח אבו חמדה נגד משטרה-ימ"ר חוף

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 30675-03-22 עדוי ואח' נ' משטרה-ימ"ר חוף

בפני	כבוד השופטת ג'אדה בסול
מבקשים	1. פלאח עדאוי 2. מנאל היב 3. אילהאם עדאוי 4. סאלח אבו חמדה
נגד	משטרה-ימ"ר חוף
משיבה	

החלטה

(בבקשתו של המבקש מס' 4)

- בתאריך 13/4/2022, ניתנה החלטה, בבקשה שהגישו המבקשים מס' 1-3, להשבת נכסים שנתפסו ע"י המשיבה, לצרכי חילוט עתידי, בשל חשדות לביצוע עבירות של הלבנת הון.
- בקשתם של המבקשים כללה, בין היתר, רכב שהמבקש הנוכחי טוען כי הוא בעל הזכויות באותו רכב, וכפי שיפורט בהמשך.
- בהחלטה מיום 13/4/2022, נקבעו התנאים לפיהם ניתן לשחרר את כלי הרכב, ובכללם הרכב מושא הבקשה הנוכחית, רכב ב. מ. ו. דגם X-6 (להלן: הרכב נשוא הבקשה או הרכב), ושכללו, בין היתר, הפקדת סך של 250,000 ש"ח, צו איסור דיספוזיציה, שעבוד לטובת המדינה, אשר ירשם במשרד הרישוי, ביטוח עם סעיף שעבוד, ועוד.
- המבקשים לא השלימו עם ההחלטה, והגישו ערר על ההחלטה הנ"ל לבית המשפט המחוזי, (ע"ח 49608-04-22), ערר אשר נדחה ע"י בית המשפט המחוזי.
- הבקשה הנוכחית, כאמור, היא של המבקש מס' 4 אשר, לטענתו, הרכב נשוא הבקשה הוא בבעלותו, וכי למבקשים 1-3, או מי מהם אין כל זכויות בו, ועל כן, אין בסיס לתפיסתו ע"י רשויות המס לצרכי חילוט עתידי.
- יצוין כבר עתה כי המבקשים 1-3, טענו במסגרת הערר לגבי הרכב עסקינן כי מדובר ברכבם, וכי יש להורות על שחרורו לידיהם, ללא חיוב בהפקדה כספית, אלא רק באיסור דיספוזיציה, מאחר ואותו רכב איננו קשור לחשדות שבגינם מתנהלת החקירה.

7. בבקשה עסקינן מעלה המבקש את הטענות הבאות:

- א. המבקש הוא תושב היישוב ירכא, ועיקר עיסוקו בעבודות הובלה.
- ב. המבקש הוא הבעלים הרשום במשרד הרישוי של הרכב נשוא הבקשה.
- ג. מר פלאח עדווי (להלן: עדווי), המבקש מס' 1 בבקשה המקורית, תושב היישוב טורעאן, והוא התקשר עם המבקש כאן בהסכם לרכישת הרכב נשוא הבקשה.
- ד. ההסכם לרכישת הרכב נחתם בתאריך 31/10/2021, כאשר על פי הוראות סעיף 3 לאותו הסכם, תמורת רכישת הרכב ישלם מר עדווי סך של 575,000 ש"ח כאשר תמורה זו תשולם ב 14 תשלומים חודשיים, על פי צ'קים מעותדים שנמסרו לידי המבקש.
- ה. על פי המבקש, עדווי הפר את הסכם המכר, כאשר שני צ'קים על סך כולל של 82,142 ש"ח שמועד פרעונם 7/3/2022 ו- 7/4/2022, חוללו באי פרעון, ועל כן, כך המבקש, על מר עדווי להשיב את הרכב לידי.
- ו. הרכב נשוא הבקשה נתפס בשלהי חודש פברואר 2022 או תחילת חודש מרץ 2022, במסגרת החקירה המתנהלת נגד מר עדווי, חקירה שלמבקש אין כל קשר אליה.
- ז. על פי הוראות ההסכם בין המבקש לבין מר עדווי, סעיף 5, הוסכם כי הבעלות על שם מר עדווי תועבר במשרד הרישוי, לאחר תשלום מלוא התמורה.
- ח. לפי המבקש, הוא התנה את העברת הבעלות ברכב בתשלום התמורה במלואה, כך שעסקינן במכירה על תנאי.
- ט. לפי המבקש, מסירת החזקה ברכב לידי עדווי, איננה מבטלת את הזיקה שלו הוא ברכב, וכי עדווי כלל לא היה זכאי להירשם כבעלים של הרכב, כל עוד הוא לא שילם את מלוא התמורה המוסכמת, ולא היה רשאי להעביר את החזקה בו לידי מאן דהוא.
- י. לפי המבקש, הרכב מבוטח על שמו, הן החובה והן המקיף, והוא זה אשר נושא בתשלומי הפרמיה.
- יא. לפי המבקש, אין כל חולק כי עדווי הפר את תנאי הסכם המכר, כאשר לא עמד בתנאי התשלום, וכל כן, כך המבקש, הבעלות ברכב נותרה של המבקש, ולעדווי אין כל זכויות בו.
- יב. לפי המבקש, אי שחרור הרכב לידי, תסב לו נזק ללא תקנה, כאשר, בין היתר, ערך הרכב יורד, בלא שנעשה בו שימוש.
- יג. עוד טוען המבקש, כי המשך החזקת הרכב ע"י רשויות המס, מהווה ענישה שלו על לא עוול בכפו, כאשר אין הוא חשוד בביצוע עבירה כלשהי, גם לא בעבירות המיוחסות למר עדווי.

יד. פועל יוצא של העובדה הזו הוא שאין למדינה זכות לתפוס רכוש השייך למבקש.

8. עם החלפת ייצוג המבקש, ע"י פרקליט מייצג חדש, הועלו טענות חדשות, אשר לא צוינו בבקשה המקורית, ואף במעמד הדיון בנוכחות הצדדים הוספו טיעונים חדשים.

9. בטענות שהעלה ב"כ המבקש בדיון, ובבקשתו העדכנית, הצטיירה תמונה שונה ממה שנזכר בבקשה המקורית שהוגשה.

10. וכך הוסיף ב"כ המבקש הנוכחי:

א. הרכב נמכר על פי הסכם מכירה, שאושר ע"י עו"ד, כך שלא ניתן לטעון כי עסקינן בהסכם פיקטיבי, והיחידה החוקרת כלל לא ניהלה חקירה בעניין זה.

ב. קיימת הלימה בין ההסכם לאופן התשלום, שולמו 14 צ'קים שהראשון היה בנובמבר 2021, לפני שהחקירה הפכה להיות גלויה.

ג. הצ'קים הראשונים מנובמבר 21 עד פברואר 22, 4 במספר, שקדמו להפיכת החקירה לגלויה, נפרעו (סכום כולל של 164,284 ש"ח).

ד. יתר הצ'קים לא נפרעו, כאשר צ'ק אחד לא כובד לא בשל הוראת ביטול, ולגבי היתר, ניתנה הוראת ביטול.

ה. זכות המבקש כאן, על בסיס הסכם המכירה, לבקש לקבל לידי מהקונה את הרכב.

ו. הקונה מסכים לכך.

ז. זכויות הקונה הן פועל יוצא של ההסכם, הכסף ששולם.

ח. נפרעו 4 צ'קים כל אחד על סך 41,071 ש"ח, סך הכול 164,284 ש"ח.

ט. אלה זכויות הקונה בידי המבקש.

י. מבקש לאחר קיזוז בלאי שהכספים יועברו לקופת הכינוס של המשטרה תחת הסיווג של רכוש השייך לחשוד.

יא. במקביל לשחרר את הרכב, לידי המבקש, ללא תנאי.

יב. המבקש, רישומית הוא הבעלים.

יג. קיים שעבוד לטובת בנק מזרחי טפחות על סך, נכון להיום, של 220,000 ש"ח.

11. יש לציין כי סוגיית השעבוד לטובת בנק טפחות מזרחי עלתה לראשונה במהלך הדיון לפני, ולא הוגשה

ע"י הבנק כל בקשה ביחס לזכויות ברכב או לזכותה להיפרע מהרכב.

תגובת המדינה:

12. בתגובתה, המדינה התנגדה למבוקש, ולעיון בית המשפט אף הוצגו מסמכים מתיק החקירה המתנהלת, חומר חסוי שנועד לעיון בית המשפט בלבד.
13. לפי עמדת המדינה, מדובר במטלטלין שהבעלות בהם עוברת עם המסירה ללא זיקה לרישום במשרד הרישוי כאשר ידוע לכול כי הרישום במשרד הרישוי הינו דקלרטיבי בלבד.
14. עוד טענה המדינה, כי המבקש נתן הלוואה למר עדווי וככל שקיים חוב, הוא יכול להגיש תביעה אזרחית לשם גביית חובו, כך שזכותו ברכב איננה גוברת על זכות המדינה לחילוט הרכב.
15. לא ברור מדוע ההליך ננקט נגד המדינה ולא נגד החייב.
16. על המבקש להוכיח תום לב בביצוע העסקה, דבר שלא מתקיים בנסיבות דנן.
17. המדינה הפנתה להוראות סעיף 36 ג' (א') לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.
18. יצוין כי לענייננו רלוונטיות גם הוראות סעיף 21(א) של חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
19. תימוכין להעדר תום הלב, כך המשיבה, היא העובדה שהמבקש, על אף סכום התמורה המשמעותי, הוא בחר להעניק לעדווי הלוואה ללא ריבית כשמכר את הרכב בצקים מעותדים בשווי הרכב ללא כל רכיב של ריבית.
20. בהסכם הרכישה הייתה הצהרה שהרכב לא משועבד, למרות שהיה משועבד לבנק מזרחי טפחות, ובלא שיינתן לכך הסבר מניח את הדעת.
21. סימן שלישי לחוסר תום לב הוא שהתמורה שולמה בצ'קים של חברת אל אנואר שלעדווי אין זכות חתימה בה בכלל.
22. זכות החילוט לא אמורה להיפגע בשל עסקה שבוצעה בחוסר תום לב.
23. הזכות האובליגטורית נסוגה מפני זכות החילוט.
24. קבלת טענות המבקש, יוצרת נתיב לעבריינים בכלל להברחת רכוש.
25. לא היו הגבלות על חשבון חברת אל אנואר כך שלא הייתה סיבה שהצ'קים לא יכובדו או כי יבוטלו.
26. ע"י הגשת הבקשה, המבקש פוטר את עדווי מתשלום החוב.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, המסמכים שצורפו, לרבות המסמכים החסויים שהוצגו ע"י המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. ואבהיר:

27. הסכם המכירה עליו מסתמך המבקש, הוא הסכם בין שני אנשים פרטיים, כאשר הוסכם ביניהם כי תשלום התמורה ייפרש לתשלומים, 14 במספר, כאשר מר עדווי לוקח על עצמו את האחריות לתחזוקת הרכב, הביטוח, ואחריות לכל נזק העלול לקרות לרכב או כתוצאה מהשימוש בו.

28. לא ברור מדוע המבקש הוא זה אשר ביטח את הרכב, כאשר עדווי לקח על עצמו את ההתחייבות לבטחו, וככל שהוא הפר התחייבות זו, והמבקש בחר לצמצם נזקים, הרי שהיה עליו לתבוע את עדווי על כך.

29. הצ'קים שנועדו לכסות את תמורת רכישת הרכב, ניתנו, ועל כך אין חולק, מחברת "אל-אנוואר", כאשר למר עדווי אין זכות חתימה באותה חברה, לא הובהר מדוע התמורה משולמת מחשבונה של אותה חברה, מדוע לתמורה או להלוואה בפועל שהמבקש נתן למר עדווי, אין כל רכיב ריבית, בהסכם צוין מפורשות כי זכויות המבקש ברכב נקיות מכל עיקול, שעבוד או זכות שלצד שלישי כלשהו, אך למרבה ההפתעה, בדיון שהתקיים לפניי נטען, לראשונה ע"י המבקש, כי הרכב משועבד לטובת בנק מזרחי טפחות, בניגוד מוחלט להצהרתו בבקשה שהגיש, ומבלי ליתן הסבר, כיצד הועברו הזכויות ברכב למר עדווי, וכיצד הוסכם עניין ביצוע התשלומים לבנק מזרחי טפחות.

30. הוסף לכך, את העובדה כי באותו הסכם מכר, הוסכם על מסירת החזקה ברכב לידי מר עדווי, ללא כל התניה באשר לזכות הבעלות של מר עדווי ברכב, והעובדה שבהסכם צוין כי הרכב יירשם במשרד הרישוי על שם מר עדווי עם ביצוע מלוא תשלום התמורה, אין משמעו, שזכות הבעלות ברכב נשארה של המבקש.

31. עסקינן במטלטלין, וכפי הוראות סעיף 2 לחוק המטלטלין, תשל"א-1971 הרי שנקבע כי :

" הבעלות במטלטלין היא הזכות להחזיק ולהשתמש בהם ולעשות בהם כל דבר וכל עסקה, בכפוף להגבלות לפי דין או לפי הסכם".

32. ההסכם עסקינן לא קבע כי הבעלות ברכב תעבור לעדווי עם תשלום מלוא התמורה, אלא רק הרישום במשרד הרישוי, כך שאין כל התניה על הוראות החוק.

33. חיזוק לכך ניתן למצוא אף בהוראות ההסכם עצמו כאשר הוראות סעיף 11 להסכם קובעות את הדברים הבאים:

"ככל ולא יעמוד הקונה בתשלומים כמפורט לעיל יהיה המוכר רשאי לנקוט נגדו בהליכים בגין יתרת החוב, תוך חיוב בריבית והצמדה כחוק בגין כל איחור".

34. סעיף 12 להסכם קובע :

" הקונה מצהירה בזאת כי הוסבר לה וידוע לה כי זכרון דברים זה מהווה אסמכתא לחוב ככל ולא יפרע לא יהיה לה כל טענה עתידית בגין חוב זה ככל ולא עמד בתשלומים ונקט נגדו המוכר בהליכים לרבות **דרישה** להחזרת הרכב" (ההדגשה שלי- ג.ב.).

35. מניסוח הוראות ההסכם, שהמבקש טען כי נערך ע"י עורך דין, אין כל התנייה, או קביעה, כי הבעלות ברכב נשארת של המבקש, עד אשר תשולם מלוא התמורה, אלא עסקינן בהסכם מכירת רכב, מוזר יש לומר, בסכום לא מבוטל, כאשר המוכר מסכים להעניק לקונה הלוואה נדיבה, ללא כל רכיב של ריבית, כאשר אין עסקינן בחברה העוסקת במכירת כלי רכב, או בעסקאות ליסינג, הענקת הלוואות מימון לרכישת רכב, תוך שעבוד הרכב לטובתו, עד לפירעון מלוא התמורה, אלא עסקה רגילה, כשהצדדים מסכימים, ושיקוליהם עימם, כי התמורה תשולם בפרישה.

36. נתון מוזר נוסף באותה עסקת מכר, הוא העובדה שהצ'קים שנועדו לתשלום תמורת רכישת הרכב, הם מחברה שלמבקש אין זכות חתימה בה, ואין בפי המבקש כל הסבר מדוע הסכים לכך שהתמורה תשתלם באותם צ'קים.

37. יתרה מכך, ונדמה שעל כך אין חולק, החשבון של אותה חברה שהצ'קים שלה נועדו לכסות את תמורת הרכב, לא הוקפא, ולא נחסם, כך שלא הייתה כל מניעה להמשיך פירעון אותם צ'קים, אך בהחלטה לא מובנת, או שאולי כן מובנת, משנתפס הרכב, הצ'קים לא כובדו יותר.

38. הממצאים שצוינו לעיל, יש בהם כדי לערער את טענת המבקש באשר לתום ליבו בביצוע העסקה עם מר עדווי.

39. לענייננו, יפים דברי בית המשפט וקביעותיו בתיק ת"פ 17-06-2522 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' אבו רביעה ואח', כב' השופטת מיכל ברנט (פורסם בנבו), והפסיקה המצוטטת שם, כאשר עסקינן שם במצב דומה לענייננו, וקביעת בית המשפט באותו הליך, תואמת את נסיבות העניין כאן, אף ביתר שאת.

40. זכותו של המבקש כלפי מר עדווי היא זכות אובליגטורית לתביעת החוב אותו חייב לו מר עדווי, אך לא זכות קניינית ברכב, ועל כן, זכותו איננה גוברת על זכות המשיבה לתפוס את הרכב לצרכי חילוט עתידי.

41. ע"י הגשת הבקשה כאן, המבקש בוחר לעצמו את היריב הנוח, ונותן לעצמו "הנחות" עם ויתורו על זכות התביעה נגד עדווי, כך שבמקום להגיש תביעה כספית נגד עדווי, הוא בא בטענה, שאין לה ביסוס כלל, גם לא על פי הוראות ההסכם, כי הזכות הקניינית ברכב נותרה שלו, ועל כן זכות החילוט נסוגה מפני זכותו הוא.

42. ככל שמר עדווי חייב כספים למבקש, זכותו של המבקש להגיש תביעה כספית ולתבוע את כספו.

43. אני מקבלת את עמדת המשיבה ושלפיה, קבלת עמדת המבקש, מהווה מתן פתח לעברייני מס להברחת נכסים וסיכול אפשרות מימושם, עם סיום ההליכים המשפטיים בעניינם.

44. סוף דבר, דין הבקשה להידחות, וההחלטה לפיה נקבעו התנאים לשחרור הרכב, בעינה עומדת.

45. ככל שלבנק הממשכן, בנק מזרחי טפחות, טענות כלשהן לעניין קיומו של חוב שפרעונו קודם לזכות המדינה לחילוט, הרי שבבוא העת, עניין זה יילקח בחשבון, ואין בתפיסת הרב לצרכי חילוט עתידי כדי לפגוע בזכויות הבנק, כהוא זה.

46. ככל שהמבקש רוצה לצמצם נזק, העלול להיגרם מכך שהרכב מושבת, ניתן להגיע להסכמות למימוש הרכב ושמירת תמורתו, עד אשר יוחלט בעתיד לעניין החילוט.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.